MTL. L.6046/2.

Cons... d'Etat
Législ.
- 17 II 1958
economische (2)

ROYAUME DE BELGIQUE. KONINKRIJK BELGIE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT. ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Finances, le 30 décembre 1957, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "accordant une indemnité aux experts des viandes du chef du concours qu'ils apportent au contrôle de la taxe de transmission", a donné le 15 janvier 1958 l'avis suivant :

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 30e december 1957 door de Minister van Financiën verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot toekenning van een vergoeding aan de vleeskeurders wegens de medewerking die zij verlenen voor de controle van de overdrachtstaxe", heeft de 15e januari 1958 het volgend advies gegeven :

Le projet invoque comme base légale les articles 20 et 21 du Code des taxes assimilées au timbre, dont le premier permet au Roi d'édicter "les mesures généralement quelconques nécessaires pour assurer le paiement de la taxe forfaitaire" due à l'occasion de l'abatage des animaux des espèces bovine, porcine, ovine et caprine, et le second l'autorise à "instituer des taxes forfaitaires dont il détermine ... toutes modalités d'application et de perception".

L'octroi d'une rétribution aux experts des viandes pour l'aide qu'ils apportent au contrôle de la taxe, alors que l'article 20 du Code rend ceux-ci solidairement débiteurs des droits éludés et des amendes, constitue plus une mesure d'exécution de la loi rendue nécessaire par les difficultés de la perception qu'un simple usage de l'habilitation accordée par la loi.

Il s'indiquerait, en conséquence, pour mieux affirmer le fondement légal de l'arrêté, d'invoquer en tête du préambule l'article 67 de la Constitution.

\+

\+ \+

Après le Code des taxes assimilées au timbre, mention devrait être faite au préambule de la loi du 5 septembre 1952, notamment l'article 5 qui organise la fonction d'expert des viandes.

.../...

Pour des raisons de concordance générale, il convient de supprimer l'alinéa 3 du préambule contenant mention de l'arrêté royal du 14 septembre 1939 et des arrêtés ministériels des 9 juin 1955 et 6 novembre 1956, que le projet abroge.

\+

\+ +

La fonction d'expert des viandes n'étant pas rétribuée par le Trésor public, l'octroi des allocations prévues au projet ne requiert pas l'avis du Premier Ministre, en application de l'arrêté du Régent du 15 décembre 1948, modifié par l'arrêté du Régent du 20 mars 1950. La mention de l'avis favorable de l'inspecteur des Finances n'étant pas réglementairement requise au préambule, il s'indique de la supprimer.

\+

\+ +

L'intitulé et les différents articles du projet qualifient d'"indemnités" les sommes accordées aux experts des viandes. L'indemnité est généralement entendue comme une compensation ou un remboursement de charges réelles, ce qui n'est pas le cas en l'occurrence. Il serait plus adéquat d'employer le mot "rétribution" qui, au demeurant, a été utilisé dans l'intitulé de l'arrêté royal du 14 septembre 1939 que

le projet abroge et dans le détail justificatif de l'article 6, 5°, du projet de budget du Ministère des Finances pour 1958, qui prévoit 2.500.000 francs pour la "rétribution des experts des viandes".

\+

\+ +

Les experts des viandes sont appelés à contrôler la perception de la taxe, mais n'interviennent pas dans le "recouvrement".

La fin de l'article 1er serait dès lors plus exactement rédigée comme suit :

"... animaux de boucherie, une rétribution calculée sur le montant des taxes au contrôle desquelles ils ont participé".

\+

\+ +

L'article 6 gagnerait à être rédigé comme suit :

"Article 6.-

Sont abrogés :

1° l'arrêté royal du 14 septembre 1939 qui détermine la rétribution des experts des viandes pour le contrôle de la taxe de transmission;

.../...

2° les arrêtés ministériels des 9 juin 1955 et 6 novembre 1956 modifiant les taux de l'indemnité allouée aux experts des viandes du chef du concours qu'ils prêtent en matière de contrôle de la taxe de transmission".

\+

\+ +

Tenant compte de son effet rétroactif, l'article 7 devrait être rédigé comme suit :

"Article 7.-

Le présent arrêté produit ses effets au 1er novembre 1957".

\+

\+ +

Par ailleurs, il y a lieu d'apporter à la version néerlandaise du projet quelques modifications de forme qui figurent à la fin du présent avis.

Het ontwerp vermeldt als rechtsgrond de artikelen 20 en 21 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes, waarvan het eerste de Koning machtigt tot het uitvaardigen van "de nodige algemene maatregelen tot verzekering van de betaling der vooruit vastgestelde taxe" verschuldigd bij de slachting der dieren van de runder-, zwijnen-, schapen- en geitensoorten, en het tweede tot het "instellen van forfaitaire taxes waarvan hij ... alle modaliteiten van toepassing en van heffing bepaalt".

Het toekennen van een bezoldiging aan de vleeskeurders voor hun medewerking bij de controle op de taxe, terwijl artikel 20 hen hoofdelijk tot de betaling der ontdoken rechten en der geldboeten verplicht, is veeleer een uitvoeringsmaatregel van de wet die, ingevolge de heffingsmoeilijkheden, een noodzaak is geworden, dan wel een eenvoudige uitoefening van de door de wet verleende bevoegdheid.

Om de rechtsgrond van het besluit beter tot uiting te doen komen, vermelde men vooraan in de aanhef artikel 67 van de Grondwet.

+

+ +

.../...

Na de vermelding van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes, verwijze men in de aanhef naar de wet van 5 september 1952, inzonderheid naar artikel 5 dat het ambt van vleeskeurder regelt.

Ter wille van de algemene overeenstemming schrappe men het derde lid van de aanhef, dat verwijst naar het koninklijk besluit van 14 september 1939 en naar de ministeriële besluiten van 9 juni 1955 en 6 november 1956, die alle door het ontwerp worden opgeheven.

\+

\+ \+

Daar het ambt van vleeskeurder niet uit 's Lands kas wordt bezoldigd, is het voor de toekenning van de in het ontwerp bedoelde vergoedingen niet nodig het advies van de Eerste-Minister te vragen zoals voorgeschreven in het besluit van de Regent van 15 december 1948, gewijzigd bij het besluit van de Regent van 20 maart 1950. De vermelding van het gunstig advies van de inspecteur van financiën, die reglementair niet vereist is in de aanhef, behoort te worden geschrapt.

\+

\+ \+

.../...

In het opschrift en in de artikelen van het ontwerp worden de aan de vleeskeurders toegekende bedragen als "vergoedingen" bestempeld. Onder vergoeding wordt doorgaans verstaan een compensatie voor of een terugbetaling van werkelijke lasten, wat hier niet het geval is. Een geschikter woord is "bezoldiging". Dit wordt trouwens ook gebruikt in het opschrift van het door het ontwerp opgeheven koninklijk besluit van 14 september 1939, alsook in de verantwoordingsnota bij artikel 6, 5°, van het begrotingsontwerp van het Ministerie van Financiën voor 1958, dat 2.500.000 frank aangeeft voor de "bezoldiging aan de vleeskeurders".

\+

\+ \+

De vleeskeurders hebben tot taak de heffing van de taxe te controleren, maar treden niet op bij de "invordering".

Het slot van artikel 1 kan bijgevolg juister als volgt worden gelezen :

"... een bezoldiging toegekend die berekend wordt op het bedrag van de taxes, waarover zij medecontrole hebben uitgeoefend".

\+

\+ \+

.../...

Artikel 6 leze men als volgt :

"Artikel 6.-

Opgeheven worden :

1° het koninklijk besluit van 14 september 1939 tot vaststelling van de bezoldiging der vleeskeurders voor de controle van de overdrachtstaxe;

2° de ministeriële besluiten van 9 juni 1955 en 6 november 1956 tot wijziging van de bedragen der vergoeding die toegekend is aan de vleeskeurders wegens de medewerking die zij verlenen inzake controle der overdrachtstaxe".

\+

\+ +

In acht genomen dat het terugwerkt, leze men artikel 7 als volgt :

"Artikel 7.-

Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 november 1957".

\+

\+ +

.../...

Ten slotte waren artikel 3, artikel 4, eerste lid,en artikel 5, eerste lid, van de Nederlandse versie, beter gesteld als volgt :

"Artikel 3.-

Het totaal bedrag der sommen die tot grondslag dienen voor de berekening van de vergoeding wordt, in voorkomend geval,naar boven afgerond tot op honderd.

Het bedrag van de aldus berekende vergoeding wordt, in voorkomend geval, naar beneden afgerond tot op een frank.

Artikel 4.-

De vergoeding wordt driemaandelijks vereffend op vertoon van staten door de vleeskeurders af te geven aan de hoofdcontroleur der overdrachtstaxe in wiens gebied de gemeenten gelegen zijn waar deze keurders hun controle uitgeoefend hebben.

... (verder zoals in het ontwerp) ...

.../...

Artikel 5.-

In geval van wijziging aangebracht aan het bedrag van de bij de slachting der slachtdieren verschuldigde forfaitaire overdrachtstaxe, worden de in artikel 2 bepaalde percentages van rechtswege vermeerderd of verminderd in omgekeerde reden van de vermindering of de vermeerdering die gezegd bedrag heeft ondergaan. Wanneer de aldus berekende percentages een fractie van een centiem bevatten, wordt deze fractie naar boven of naar beneden afgerond tot op een centiem, naargelang zij al dan niet een halve centiem bereikt.

... (verder zoals in het ontwerp)... ".

La chambre était composée de — De kamer was samengesteld uit

Messieurs : de Heren :	F.LEPAGE,	conseiller d'Etat, raadsheer van State,	président, voorzitter,
	L.MOUREAU, G.HOLOYE,	conseillers d'Etat, raadsheren van State,	
	P.COURT-FRESART, P.ANSIAUX,	assesseurs de la section de législation, bijzitters van de afdeling wetgeving,	
Madame : Mevrouw:	J.DE KOSTER,	greffier adjoint, adjunct-griffier,	greffier. griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M.F.LEPAGE.
Le rapport a été présenté par M.G.PIQUET, substitut.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H.F.LEPAGE.
Het verslag werd uitgebracht door de H.G.PIQUET, substituut.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

(s.) J.DE KOSTER.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

(s.) F.LEPAGE.